

Sygn. I C 23/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Beata Kopania
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Bugiel

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2017 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa B. R.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo w całości;
2. nie obciąża powódki kosztami procesu.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt IC 23/14

UZASADNIENIE

Powódka, B. R., wniosła przeciwko pozwanemu, (...) Spółce Akcyjnej w W. pozew z żądaniem zapłaty:

- kwoty 1.614,61 zł. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez powódkę na leczenie skutków wypadku samochodowego z dnia 6 marca 2009r.;
- zapłaty kwoty 80.000 zł. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie tytułem kosztów leczenia w przyszłości skutków wypadku z dnia 6 marca 2009r.;
- zapłaty kwoty 563.767 zł. tytułem naprawienia szkody powstałej w majątku powódki w związku z wypadkiem z dnia 6 marca 2009r., tj. utraty mieszkania, utraty firmy, utraty pracy, rozstroju zdrowia oraz utraty realnych szans spłaty zobowiązań, w tym kredytów;
- zapłaty kwoty 85.000 zł. tytułem zadośćuczynienia za ból i cierpienia powstałe wskutek nowych dolegliwości chorobowych, które pojawiły się u powódki w związku z wypadkiem z dnia 6 marca 2009r.

Wniosła również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu.

Na uzasadnienie wskazała, iż w dniu 6 marca 2009r. uczestniczyła w wypadku drogowym, wskutek którego doznała obrażeń ciała w postaci złamania obojczyka prawego i stłuczenia klatki piersiowej. Sprawca wypadku był ubezpieczony u pozwanego ubezpieczyciela od odpowiedzialności cywilnej i sam pozwany nie kwestionował swej odpowiedzialności za skutki wypadku. Wypłacił powodce koszty leczenia i zadośćuczynienie, przy czym kwoty te nie wyrównywały szkody i krzywdy powódki. Dlatego złożyła pozew o zapłatę zadośćuczynienia i odszkodowania, które to świadczenia zostały jej przyznane wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 19 września 2012r. w sprawie o sygn. akt (...). Jednocześnie sąd ten ustalił, że pozwany ponosi odpowiedzialność na przyszłość za wszelkie następstwa zdrowotne, które wystąpią u powódki w związku z wypadkiem z dnia 6 marca 2009r. Powódka wskazała, iż pomimo otrzymania odszkodowania i zadośćuczynienia, jej stan zdrowia nie poprawił się, albowiem w dalszym ciągu leczy ona zatorowość płucną jako podstawową komplikację obrażeń ciała wywołaną wypadkiem. Podała, iż jej stan zdrowia się pogorszył, a stan depresyjny pogłębił się do tego stopnia, że wymaga opieki osób trzecich, co potwierdza orzeczenie (...) ds. (...), na mocy którego została uznana za osobę o znacznym stopniu niepełnosprawności. Podała, że musi stosować dietę, zażywać stale leki i prowadzić rehabilitację. Dodatkowo wskazała, że kontynuuje leczenie psychiatryczne w związku z wykryciem u niej stresu pourazowego. Podała, że notorycznie ma zawroty głowy. Dodatkowo, w listopadzie 2013r., wykryto u niej torbiel szyszynki o wymiarach 13x10 mm, co jest wynikiem powikłań powypadkowych. W tym stanie rzeczy, stało się konieczne wniesienie pozwu o dodatkowe odszkodowanie za leki, które zażywa oraz o zadośćuczynienie za dodatkową krzywdę. Nadto wskazała, że na leczenie w przyszłości konieczne będzie wydatkowanie kwoty 80.000 zł. Podała również, że pogorszyła się jej sytuacja materialna w związku z wypowiedzeniem umów kredytowych. Wypowiedzenie to było efektem braku faktycznej możliwości spłaty zobowiązań zaciągniętych jeszcze przed wypadkiem. Po wypadku nie mogła kontynuować spłaty zobowiązań, albowiem nie była zdolna do pracy w wyniku poniesionych obrażeń. Wskazała, że wobec wypowiedzenia jej wszystkich umów kredytowych stoi przed wezwaniem do natychmiastowej zapłaty kwoty 563.767 zł., co czyni zasadnym wystąpienie przeciwko pozwanemu ubezpieczycielowi o zapłatę tej kwoty.

Pozwana, (...) Spółka Akcyjna w W., wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenia od powódki na jej rzecz kosztów procesu.

Wskazała, że roszczenia powódki były przedmiotem rozstrzygnięcia w sprawie (...). Zatem w sprawie zachodzi negatywna przesłanka procesowa w postaci powagi rzeczy osadzonej. W dalszej kolejności podała, iż wypłacona powodce kwota zadośćuczynienia w łącznej kwocie 60.000 zł. w pełni rekompensuje jej krzywdę. Jednocześnie zakwestionowała, by po dniu wydania wyroku w sprawie (...), tj. po dniu 19 września 2012r., nastąpiło po stronie powódki pogorszenie stanu zdrowia. Podkreśliła, że przebyta zatorowość była nieistotna hemodynamicznie i stanowiła wyłącznie przejściowe powikłanie po urazie komunikacyjnym i według kardiologa nie pozostawiła trwałych następstw. Złamanie obojczyka leczone było zachowawczo w unieruchomieniu, wskutek czego uzyskano zrost kostny odłamków, choć ze skróceniem długości i ograniczeniem ruchomości barku z objawami bólowymi i w tym zakresie nie pojawiły się żadne nowe skutki urazu. Dodatkowo wskazała, że powódka od 1989r., leczona była psychiatrycznie z powodu powracających stanów depresyjnych. Zatem jej stan zdrowia psychicznego ma swe uwarunkowania również we wcześniejszych zdarzeniach, a nie wyłącznie w wypadku komunikacyjnym z dnia 6 marca 2009r. W zakresie orzeczenia o niepełnosprawności podała, że powódka uznana została za osobę o nieznacznym stopniu niepełnosprawności w 2006r., czyli na 3 lata przed wypadkiem. Zakwestionowała też, by wykryta torbiel szyszynki pozostawała w związku przyczynowym z obrażeniami, których powódka doznała wskutek spornego wypadku. Podkreśliła jednocześnie, że powódka cierpi na schorzenia samoistne w postaci niedokrwistości z niedoboru żelaza, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa, chorobę zwyrodnieniową kolan i bioder, mięśniaki macicy oraz na niedomykalność zastawki aortalnej i trójdzielnej w sercu. Załączona przez powódkę dokumentacja medyczna nie dała więc podstaw do stwierdzenia, aby po dniu 19 września 2012r. nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia powódki. Wskazała też, że koszty leczenia przedstawione przez powódkę nie zasługują na uwzględnienie, albowiem powódka nie wymagała żadnego leczenia urazów powstałych w związku z wypadkiem. Zakwestionowała również roszczenie w zakresie naprawienia szkody w majątku powódki powstałej wskutek wypowiedzenia umów kredytowych, wskazując na okoliczność rozpoznania tego roszczenia w sprawie (...), a w dalszej kolejności na brak adekwatnego związku przyczynowo – skutkowego pomiędzy sytuacją

finansową powódki a wypadkiem z dnia 6 marca 2009r. Zakwestionowała swą odpowiedzialność z powyższego tytułu, zarówno co do zasady, jak i wysokości.

W toku procesu pozwany wniósł o odrzucenie pozwu, podnosząc zarzut powagi rzeczy osądzonej w zakresie żądania zapłaty kwoty 563.767 zł. i w zakresie żądania zapłaty kwoty 85.000 zł. z uwagi na rozpoznanie tych roszczeń w sprawie (...) oraz zarzut zawisłości sporu w zakresie żądania zapłaty kwoty 1.614,61 zł. i w zakresie żądania zapłaty kwoty 80.000 zł. z uwagi na rozpoznawanie tych roszczeń w sprawie IC (...) (k. 188).

Pismem procesowym z dnia 20 października 2014r. powódka rozszerzyła żądanie o kwotę 1.547,96 zł., podając, że jest to kwota wydatkowa przez powódkę na leki, które zakupiła w związku z leczeniem jej stanu zdrowia po wypadku z dnia 6 marca 2009r.

Pismem procesowym z dnia 20 grudnia 2016r. powódka rozszerzyła żądanie o kwotę 130.861,54 zł. wraz z odsetkami umownymi od kwoty 30.463,25 zł. od dnia 13 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty, od kwoty 30.123,10 zł. od dnia 11 lipca 2014r. do dnia zapłaty, od kwoty 507,22 zł. od dnia 11 lipca 2014r. do dnia zapłaty, od kwoty 46.323,49 zł. od dnia 12 lipca 2014r. do dnia zapłaty. Podała, że powyższa kwota stanowi łączną kwotę zasądzoną od powódki na rzecz Banku (...) SA w W. tytułem zwrotu kredytów zaciągniętych w tym banku przez powódkę przed wypadkiem komunikacyjnym, a których, z uwagi na stan zdrowia, nie mogła spłacać. Kwota ta obejmuje również koszty procesu. Kwoty powyższe ujęte zostały w wyroku Sądu Rejonowego w Łęborku z dnia 22 grudnia 2015r., sygn. akt (...), w wyroku Sądu Rejonowego w Łęborku z dnia 7 września 2015r., sygn. akt (...), w wyrok Sądu Rejonowego w Łęborku z dnia 27 kwietnia 2015r., sygn. akt (...) oraz w nakazie zapłaty Sądu Rejonowego w Łęborku z dnia 8 lutego 2016r., sygn.(...).

Zażądała także zasądzenia kwoty 125.000 zł. wraz z ustawowymi odsetkami tytułem odszkodowania. Podała, że kwota ta stanowi oszacowaną przez komornika sądowego wartość lokalu mieszkalnego położonego w L. przy ul. (...), stanowiącego własność powódki, wystawionego na pierwszą licytację w sprawie (...). Podała, że wskutek wypadku powódka utraciła możliwość zarabkowania, a tym samym spłaty kredytu. Dlatego też i tę szkodę pozwany winien powódcę wyrównać.

Pozwany wniósł o oddalenie rozszerzonego powództwa, podnosząc, że brak jest związku przyczynowego pomiędzy podnoszonymi przez powódkę zdarzeniami a odpowiedzialnością pozwanego jako ubezpieczyciela. Dodał też, iż powódka nie wykazała, że orzeczenia sądowe, na które się powołała, były prawomocne oraz, by powódka podjęła jakiegokolwiek działania zmierzające do spłaty swych zobowiązań wobec (...) Bank SA.

Sąd ustalił:

W dniu 6 marca 2009r. na drodze krajowej nr (...) w miejscowości P. powódka uczestniczyła w wypadku drogowym, którego sprawcą był J. Ł., ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego ubezpieczyciela, tj. (...) Spółce Akcyjnej w W. (**bezsporne**, nadto wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w Łęborku z dnia 31 lipca 2009r, sygn. (...), k. 10).

W wyniku tego wypadku powódka doznała obrażeń w postaci złamania obojczyka prawego z przemieszczeniami, złamania mostka bez przemieszczeń, stłuczenia klatki piersiowej, stłuczenia kończyn dolnych, stawów kolanowych z ranami, zatorowości płucnej oraz zaburzeń lękowo – depresyjnych pourazowych (**bezsporne**, nadto uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 19 września 2012r., k. 107 – 110v).

Na mocy decyzji pozwanego z dnia 3 września 2009r. oraz z dnia 30 października 2009r. powódka otrzymała zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie 12.000 zł oraz odszkodowanie związane z wydatkami na leczenie i rehabilitację w kwocie 1.827,95 zł.

Przyznając zadośćuczynienie w powyższej kwocie pozwany przyjął, że u powódki wystąpił trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 12 % (**bezsporne**, nadto uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 19 września 2012r., k.107 – 110v).

Powódka w 2012r. wystąpiła do Sądu Okręgowego Słupsku o zapłatę kwoty 123.000 zł. tytułem zadośćuczynienia, kwoty 2.363,30 zł. tytułem wyrównania szkody związanej z leczeniem powódki, renty miesięcznej w wysokości 3.157,87 zł., kwoty 167.671,51 zł. tytułem utraconych korzyści związanych z brakiem możliwości spłaty kredytów oraz należności wynikających z prawomocnego nakazu zapłaty na skutek załamania stanu zdrowia powódki oraz kwoty 115.758 CHF tytułem odszkodowania za utracone korzyści w związku z brakiem możliwości spłaty kredytów na skutek załamania stanu zdrowia powódki.

Wyrokiem z dnia 19 września 2012r. Sąd Okręgowy Słupsku zasądził od pozwanego ubezpieczyciela na rzecz powódki kwotę 48.300 zł. oraz ustalił odpowiedzialność (...) Spółki Akcyjnej w W. wobec powódki za przyszłe ewentualne skutki wypadku z dnia 6 marca 2009r. Oddalił w pozostałym zakresie roszczenie powódki, w tym również w zakresie renty.

Dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 19 września 2012r., k. 106 wraz z uzasadnieniem, k. 107 – 110v.

U podstaw powyższego rozstrzygnięcia legły ustalenia Sądu Okręgowego, iż doznany przez powódkę uraz klatki piersiowej związany ze złamaniem mostka z występującymi powikłaniami w postaci zatorowości płucnej, złamanie obojczyka z przemieszczeniem i skróceniem prawej obręczy brakowej oraz stłuczenie kolan, zwłaszcza lewego z ograniczeniem jego funkcji, spowodowało u powódki uszczerbek na zdrowiu w wysokości 32 % (opinia biegłego sądowego chirurga ortopedy, A. B., k. 277 – 288, k. 400v - 401 akt (...)). Nadto, sąd ustalił, że wypadek z dnia 6 marca 2009r. nie spowodował u powódki trwałych następstw kardiologicznych, w tym po przebytej zatorowości płucnej, ani następstw neurologicznych. Biegli stwierdzili jedynie istnienie nerwicy pourazowej pod postacią subiektywnych dolegliwości bólowych i zawrotów głowy (opinia biegłej z zakresu kardiologii i chorób wewnętrznych M. W. oraz opinia z zakresu neurologii M. Ż., k. 156 – 160, k. 265 i k. 276 akt (...)). Dodatkowo Sąd Okręgowy w Słupsku ustalił, że u powódki wystąpił po wypadku zespół stresu pourazowego wywołujący 10 % uszczerbku na zdrowiu. Nadto ustalił, iż inne schorzenia m.in. bóle i zawroty głowy, duszności, krwawienie z nosa, krwawienie z górnego przewodu pokarmowego nie mają związku z wypadkiem z dnia 6 marca 2009r. Podobnie jak zmiany dotyczące kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego, parestezji kończyn, zmiany zwyrodnieniowe bioder i choroba wieńcowa.

Jednocześnie sąd ustalił, że po wniesieniu powództwa w sprawie (...) powódka poniosła koszty leczenia, podróży do specjalistów, zakupu leków w łącznej kwocie 2.363,30zł., a także, iż w związku z uszkodzeniami o charakterze głównie ortopedycznym powódce potrzebna jest rehabilitacja.

Sąd ustalił również, że przed wypadkiem powódka zaciągnęła kredyty związane z prowadzoną działalnością, m.in. na zakup drogiego samochodu. Przeciwno powódce został wydany przez Sąd Rejonowy w Lęborku nakaz zapłaty kwoty 20.524,44 zł. na rzecz Fundusz (...) spółki z o.o., a także, że w 2012r. powódka zawarła z (...) Bank SA ugodę w zakresie spłaty zadłużenia.

W oparciu o powyższe Sąd Okręgowy w Słupsku wyrokiem z dnia 19 września 2012r. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 48.000 zł. tytułem uzupełniającego zadośćuczynienia oraz kwotę 300 zł. wydatków na lek C. i F., jako leków zakupionych tytułem likwidacji lub łagodzenia schorzeń wywołanych wypadkiem oraz 1/3 części wydatków poniesionych na dojazdy związane z leczeniem. Pozostałe roszczenia uznał za niezasadne.

Dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 19 września 2012r., k. 106 wraz z uzasadnieniem, k. 107 – 110v.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku wskutek apelacji powódki wyrokiem z dnia 12 lutego 2013r. uchylił do ponownego rozpoznania powyższy wyrok w punkcie III w zakresie roszczenia o zasądzenie renty wyrównawczej oraz w punkcie IV i V i w tej części sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Słupsku do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wskazał, że ustalenia i rozważania Sądu Okręgowego są prawidłowe oraz, że sąd II instancji podziela je, za wyjątkiem tej części, która dotyczy żądania zapłaty renty wyrównawczej. Podał, iż przy ponownym rozpoznaniu Sąd Okręgowy poczyni ustalenia faktyczne dotyczące tego, jakie są obecnie możliwości zarobkowe powódki, pod kątem oceny zgłoszonego żądania o zapłatę renty wyrównawczej. Wskazał również, iż mając na uwadze opinię sądową

kardiologa uznać należy, że powódka nie wykazała, że musi kupować leki W. i B. stosowane przy zatorowości tętnic płucnych.

Dowód: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 12 lutego 2013r. wraz z uzasadnieniem, k. 111 – 119v.

Postępowanie o zapłatę renty wyrównawczej zostało zarejestrowane w Sądzie Okręgowym w Słupsku pod sygn. I C (...).

Sąd Okręgowy w Słupsku wyrokiem z dnia 20 września 2016r. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.221 zł. miesięcznie tytułem renty wyrównawczej od dnia 1 kwietnia 2011r. wraz z ustawowymi odsetkami w płatności każdej z rat. Uznał, że powódka wskutek urazów doznanych w wypadku z dnia 6 marca 2009r. utraciła zdolność do pracy zarobkowej. Dochód powódki uzyskiwany przed wypadkiem sąd ustalił na kwotę 1.624 zł. średnio miesięcznie. Ustalił też, że stałe wydatki powódki związane ze skutkami urazów, których doznała wskutek wypadku z dnia 6 marca 2009r., to kwota 237 zł. na rehabilitację oraz kwota 360 zł. na rehabilitację środowiskową. Jednocześnie sąd uznał, że powódka nie wykazała, by nadal istniała potrzeba zażywania leków przez nią wskazanych oraz, by leki te przyjmowane były na schorzenia wywołane przedmiotowym wypadkiem. W konsekwencji powyższego, rentę wyrównawczą, na podstawie art. 444 par 2 k.c., określił na kwotę 2.221 zł. miesięcznie (**bezsportne**, nadto wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 20 września 2016r. wraz z uzasadnieniem).

Sąd Apelacyjny w Gdańsku zmienił zaskarżony wyrok jedynie w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.221 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 października 2011r. do dnia zapłaty (**bezsportne**, nadto wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 19 stycznia 2017r, sygn. (...)).

Po wydaniu wyroku w sprawie (...) powódka kontynuowała leczenie psychiatryczne w (...) w L.. Pozostawała pod opieką dr J. S.. W okresie od 7 listopada 2014r. do 16 grudnia 2014r. przebywała na Oddziale (...) Szpitala w L. z rozpoznaniem umiarkowanego epizodu depresji (F 32.1), zaś w okresie od 1 lutego 2015r. do 13 marca 2015r. na Oddziale (...) Szpitala w S. z rozpoznaniem zaburzeń depresyjnych nawracających, epizod depresyjny umiarkowany ((...)).

Po opuszczeniu szpitala jej stan ulegał okresowej poprawie. Na co dzień była jednak rozdrażniona, lękliwa i płacziwa. Czła się bezradna.

Dowód: zeznania świadka K. R., 00:14:40, 00:28:42, 00:30:43 protokół rozprawy z dnia 3 marca 2015r., k. 201v – 202, zeznania świadka, J. R., 00:05:06, 00:07:16, 00:09:07, 00:12:36, 00:20:19 protokół rozprawy z dnia 14 kwietnia 2015r., k. 233v- 234, karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 16 grudnia 2014r., k. 214, zaświadczenie o stanie zdrowia z dnia 13 marca 2015r., k. 219, karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 16 marca 2015r., k. 220 -220v.

U powódki nie nastąpił jednak po dniu 19 września 2012r. nowy rozstrój zdrowia, bądź uszczerbek na zdrowiu w aspekcie psychiatrycznym, będący następstwem wypadku z dnia 6 marca 2009r., a nieistniejący przed dniem 19 września 2012r.

Dowód: pisemna opinia sądowa psychologiczno – psychiatryczna biegłych A. W. i L. K., k. 850 – 858.

Po 2012r. powódka nadal narzekała na duszności i zawroty głowy. Nie były one jednak spowodowane kolejnym zatorom do płuc, jak twierdziła powódka. Analiza dokumentacji medycznej powódki oraz jej badanie nie wykazały żadnej istotnej patologii, ani w zakresie wielkości jam serca, jak i kurczliwości. Opisane w badaniach echokardiograficznych fale zwrotne na zastawkach nie były istotne hemodynamicznie, nie wskazywały na patologię w układzie krążenia.

Powódka po 2012r. nadal przyjmowała leki przeciwzakrzepowe. Przyjmowanie przez dłuższy czas takich leków, nie oznaczało jednak pogorszenia stanu zdrowia powódki. Zażywanie leków związane było z długotrwałą profilaktyką farmakologiczną. W zakresie chorób układu krążenia, takich jak nadciśnienie tętnicze, zaburzenia rytmu serca, czy napadowe migotania przedsionków, taka profilaktyka obowiązuje właściwie przez całe życie.

Powódka przeżyła jeden zator do płuc, w 2009r., zresztą niewielki i nie ma podstaw do przyjęcia, że nastąpił u niej nawrót choroby.

Po dniu 19 września 2012r. nie nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia powódki w aspekcie kardiologicznym, będącym następstwem wypadku z dnia 6 marca 2009r.

Dowód: pisemna opinia sądowa z zakresu kardiologii, A. K. k. 590 – 596, opinia uzupełniająca, k. 676 – 677, k. 750 – 752.

Po dniu 19 września 2012r. powódka skarżyła się nadal na bóle głowy. Jednakże u powódki nie wystąpiły zmiany pourazowe, ani inne patologiczne, które mogłyby być opóźnionym następstwem zmian pourazowych. W badaniu (...) głowy z 2013r. wykazano wprawdzie niedużą torbiel szyszynki, to jednak nie ma podstaw medycznych do tego, by uznać tego typu zmianę ogniskową za spóźnione następstwo jakiegokolwiek przebytego urazu głowy. Poza tym zmiana tych rozmiarów nie była odpowiedzialna za dolegliwości bólowe.

Powódka leczyła się po 2012r. również z powodu bólów kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego. Jednakże w wykonanych badaniach obrazowych nie stwierdzono zmian strukturalnych, które mogłyby sugerować etiologię pourazową. W badaniach tych wykazano nieznaczne zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne, które są zmianami samoistnymi, powstającymi w trakcie wielu lat życia.

Po dniu 19 września 2012r. u powódki nie nastąpił rozstrój zdrowia, bądź uszczerbek na zdrowiu w aspekcie neurologicznym będącym następstwem wypadku z dnia 6 marca 2009r, a nieistniejący przed dniem 19 września 2012r.

Dowód: wynik MR głowy z dnia 29 listopada 2013r., k. 27, pisemna opinia sądowa z zakresu neurologii, J. K., k. 765 - 768, opinia uzupełniająca, k. k. 842.

Powódka od 2013. leczona była w Poradni (...) z powodu astmy oskrzelowej. Zażywała w związku z tym P., A., C. i B.. Analiza badań spirometrycznych powódki wykazała, iż parametry wentylacyjne powódki były w normie. Stosowano wobec powódki leczenie inhalacyjne typowe dla astmy oskrzelowej, przeciwzapalnie, rozszerzające oskrzela. Przebieg choroby powódki miał przebieg wyrównany. Nie była ona hospitalizowana z powodu zaostrzeń.

Powyższe rozpoznanie nie pozostaje w związku przyczynowym z urazami, których powódka doznała w wypadku samochodowym z dnia 6 marca 2009r.

Dowód: historia choroby oraz dokumentacja lekarska i wyniki badań, k. 615- 625v, skierowanie na badania, k. 644, wynik badania tomografii komputerowej z dnia 9 stycznia 2012r.,k. 649, wynik badania TK z dnia 1 czerwca 2105r., k. 650, pisemna opinia sądowa z zakresu pulmonologii biegłego sądowego, C. R., k. 1080 – 1081 oraz opinia uzupełniająca, k. 1171.

Powódka po 2012r. nadal narzekała na ból bioder i kręgosłupa. Leczyła dolegliwości reumatologiczne, które nie pozostawały w związku z wypadkiem komunikacyjnym. W 2015r. przebywała na Oddziale (...) Wojewódzkiego Zespołu (...) w S. w S. z powodu zmian zwyrodnieniowo – przeciążeniowych kręgosłupa. Stwierdzono jednocześnie, że chora nie ma zmian zapalnych w stawach krzyżowo - biodrowych, zapalnego bólu pleców i istotnego ograniczenia ruchomości kręgosłupa i klatki piersiowej. Korzystała systematycznie z rehabilitacji.

Dowód: karta leczenia szpitalnego Wojewódzkiego Zespołu (...) w S. z dnia 1 września 2015r., k. 717 – 718, skierowania na rehabilitację z dnia 17 czerwca 2014r., k. 731.

Wskutek rehabilitacji, której została poddana powódka, uzyskano u niej dużo lepszy zakres ruchomości, zarówno w obrębie odcinka szyjnego, jak i barku prawego. Nastąpiła zatem poprawa w stanie zdrowia powódki. Nie wystąpiły żadne uszkodzenia mogące mieć związek ze spornym wypadkiem komunikacyjnym.

Po dniu 19 września 2012r. u powódki nie wystąpiły nowe, czy też dodatkowe problemy zdrowotne w aspekcie ortopedycznym, które stanowiły następstwo wypadku z dnia 6 marca 2009r.

Dowód: pisemna opinia sądowa z zakresu ortopedii, M. K., k. 687 – 688, opinia uzupełniająca, k. 981.

W dniu 15 czerwca 2016r. oraz w dniu 4 lipca 2017r. powódka skorzystała z wizyty u hematologa. W dniu 4 lipca 2017r. skierowano powódkę na dodatkowe badania, podejrzewając u niej trombofilię, tj. nadkrzepliwość wrodzoną.

Dowód: przesłuchanie powódki 00:44;27, 00:45:17 protokół rozprawy z dnia 29 czerwca 2017r., k. 1211, zaświadczenie lekarskie z dnia 15 czerwca 2016r., k. 1224.

Powódka cierpiała na schorzenia samoistne takie jak niedokrwistość, zwyrodnienie kręgosłupa, zwyrodnienie kolan i bioder, mięśniaki macicy i niedomykalność zastawki (**bezsportne**, nadto, zaświadczenie lekarskie z dnia 15 marca 2013r., k. 15).

Powódka przed wypadkiem prowadziła działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży sprzętu komputerowego. Przed wypadkiem zaciągnęła szereg zobowiązań bankowych. Po wypadku nie powróciła do tej aktywności zawodowej, utraciła przez to źródło zarobkowania. Nie podjęła się żadnej pracy, uznając, że jej stan zdrowia na to nie pozwala. Popadła w trudności w spłacie zobowiązań, w szczególności bankowych. W 2012r. zawarła z (...) Bank SA ugodę w zakresie spłaty zobowiązań. Jednakże nie realizowała postanowień z ugody (**bezsportne**).

W dniu 6 marca 2013r. (...) Bank SA w W. wystawił przeciwko powódce bankowy tytuł egzekucyjny obejmujący zadłużenia z tytułu umowy kredytu rozwojowego z dnia 3 czerwca 2008r. indeksowanego frankiem szwajcarskim na kwotę łączną 380.718,77 zł.

W oparciu o powyższy tytuł (...) Bank SA w W. złożył przeciwko powódce wniosek egzekucyjny. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. (...). Na wniosek wierzyciela komornik sądowy, działający przy Sądzie Rejonowym w Lęborku, R. T., wszczęła egzekucję m.in. z nieruchomości powódki w postaci lokalu mieszkalnego położonego w L. przy ul. (...).

Komornik sądowy, działający przy Sądzie Rejonowym w Lęborku, R. T., pismem dnia 31 grudnia 2013r. wezwała powódkę do zapłaty należności objętej nakazem zapłaty Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 26 sierpnia 2010r., sygn. (...) w kwocie 20.524,44 zł. wraz z odsetkami o kosztami i odsetkami (sygn. (...), z wniosku Fundusz (...) spółki z o.o. w W.).

Pismami z dnia 8 maja 2014r. (...) Bank SA w W. wypowiedział powódce ugodę (...), wskazując, że powódka posiada zadłużenie wobec banku w kwotach 46.904,13 zł., w tym przeterminowane – 2.772,54 zł., 73.644,06 zł., w tym przeterminowane – 3.309 zł, 48.247,74 zł., w tym przeterminowane – 2.841,30 zł., 344,30 zł., w tym przeterminowane – 60,46 zł, 993,20 zł., w tym przeterminowane – 168,86 zł.

Pismami z dnia 11 lipca 2014r. powódka została wezwana przez (...) Bank SA do zapłaty kwoty 1.005,87 zł., tj. zadłużenia przeterminowanego z tytułu umowy limitu w koncie osobistym nr (...), objętej umową ugody nr (...) zawartej z bankiem w dniu 22 lutego 2012r., do zapłaty kwoty 48.952,24 zł., tj. zadłużenia przeterminowanego z tytułu umowy kredytu nr (...) objętej umową ugody nr (...) zawartej z bankiem w dniu 16 lutego 2012r., do zapłaty 74.719,43 zł., tj. zadłużenia przeterminowanego powstałego z tytułu umowy kredytu nr (...), objętej umową ugody nr (...) zawartej z bankiem w dniu 22 lutego 2012r.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał w dniu 8 grudnia 2014r. nakaz zapłaty, w którym nakazał powódce zapłacić (...) SA w W. kwotę 74.719,43zł. wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania (sygn. akt (...)).

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 13 listopada 2014r. wydał nakaz zapłaty, w którym nakazał powódce zapłacić Bankowi (...) SA w W. kwotę 48.952,24 zł. wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania (sygn. VI NC – e (...)).

Dowód: bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 6 marca 2013r., k. 152, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 21 sierpnia 2014r., k. 153, zajęcie wierzytelności z dnia 21 sierpnia 2014r., k. 156, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z nieruchomości z dnia 21 sierpnia 2014r., k. 157, postanowienie Sądu Rejonowego w Łęborgu z dnia 8 listopada 2013r., k. 154, pismo komornika sądowego z dnia 31 grudnia 2013r., k. 147, pismo M. Bank z dnia 11 lipca 2014r., k. 139, pismo M. Bank z dnia 11 lipca 2014r., k. 140, M. Bank z dnia 11 lipca 2014r., k. 141, pisma (...) Bank SA w W. z dnia 6 maja 2014r, k. 142 – 146, nakaz zapłaty Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 8 grudnia 2014r., k. 221, nakaz zapłaty Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 13 listopada 2014r., k. 226.

W dniu 11 września 2013r. komornik sądowy działający przy Sądzie Rejonowym Łęborgu dokonał zajęcia wierzytelności powódki wobec (...) Towarzystwa (...) na (...) SA, na wniosek Funduszu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z tytułu nakazu zapłaty z dnia 26 sierpnia 2010r., sygn.(...) obejmującego wierzytelności w kwocie 20.524,44 zł – należność główna, 7.916,81 zł. – odsetki, 289 zł. – koszty procesu, 600 zł. – koszty zastępstwa procesowego w egzekucji (sygn. (...)).

Pismem z dnia 27 września 2013r. powódka została wezwana przez komornika sądowego, działającego przy Sądzie Rejonowym w Łęborgu, do zapłaty kwoty 4.243,8 zł. tytułem należności głównej, kwoty 1.895,09 zł. tytułem odsetek oraz kosztów postępowania sądowego i egzekucyjnego w sprawie egzekucyjnej z wniosku (...) Bank (...) SA w W., realizującego swe uprawnienie w oparciu o wyrok Sądu Rejonowego w Łęborgu z dnia 14 grudnia 2012r. wydanego w sprawie(...) upr (sygn. (...)).

Dowód: zajęcie wierzytelności z dnia 11 września 2013r., k. 42, wezwanie do zapłaty z dnia 27 września 2013r., k. 43,

W dniu 22 grudnia 2015r. Sąd Rejonowy w Łęborgu w sprawie (...) wydał wyrok, w którym nakazał B. R. zapłacić na rzecz Banku (...) SA w W. kwotę 46.323,49 zł. wraz z odsetkami umownymi wraz z kosztami procesu.

Wyrokiem zaocznym z dnia 27 kwietnia 2015r. Sąd Rejonowy w Łęborgu zasądził od B. R. na rzecz Banku (...) SA w W. kwotę 48.952,24 zł. w wraz odsetkami umownymi i kosztami procesu (sygn. akt (...)).

Sąd Rejonowy w Łęborgu w dniu 8 lutego 2016r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym zasądził od B. R. na rzecz Banku (...) SA w W. kwotę 48.046,70 zł. w wraz odsetkami umownymi i kosztami procesu (sygn. akt (...)).

W dniu 7 września 2015r. Sąd Rejonowy w Łęborgu w sprawie (...) wydał wyrok, w którym nakazał B. R. zapłacić na rzecz Banku (...) SA w W. kwotę 1.005,87 zł. wraz z odsetkami umownymi wraz z kosztami procesu.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Łęborgu z dnia 22 grudnia 2015r., k. 1134, wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Łęborgu z dnia 27 kwietnia 2015r., k. 1135, nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Łęborgu z dnia 8 lutego 2016r., k. 1136, wyrok Sądu Rejonowego w Łęborgu z dnia 7 września 2015r., k. 1137.

Na dzień 21 listopada 2016r. komornik sądowy działający przy Sądzie Rejonowym w Łęborgu, R. T., w sprawie (...), wyznaczyła termin pierwszej licytacji lokalu mieszkalnego powódki położonego w L. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Łęborgu prowadzi księgę wieczystą (...), za kwotę 125.000 zł.

Dowód: obwieszczenie o licytacji z dnia 5 października 2016r., k. 1133.

Powódka na moment zamknięcia rozprawy nie pracowała, nie pobierała świadczenia z ZUS. Otrzymywała natomiast rentę od pozwanego ubezpieczyciela w wysokości 2.221 zł., ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie

(...). Renta ta została zajęta przez komornika, prowadzącego egzekucję przeciwko powódce z wniosku Banku (...) S.A. ponad kwotę 1.600 zł.

Po wypadku z dnia 6 marca 2009r. powódka nie podjęła żadnego zatrudnienia. Zawiesiła prowadzenie działalności gospodarczej. Syn nie przejął prowadzonej dotychczas działalności w zakresie sprzedaży sprzętu komputerowego.

W codziennych funkcjonowaniu korzystała z pomocy jej matki i syna.

Dowód: przesłuchanie powódki 00:22:30, 00:25:46, 00:29:39, 00:32:40, 00:42:41, 00:43:29 protokół rozprawy z dnia 29 czerwca 2017r., k. 1210 - 1211.

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności odnieść należy się do zarzutu powagi rzeczy osądzonej w zakresie żądania kwoty 563.767 zł. i w zakresie żądania zapłaty kwoty 85.000 zł. oraz zarzut zawisłości sporu w zakresie żądania zapłaty kwoty 1.614,61 zł. i w zakresie żądania zapłaty kwoty 80.000 zł.

Zarzuty pozwanego nie zasługiwały na uwzględnienie.

Roszczenie o zapłatę kwoty 85.000 zł. to nowe roszczenie powódki, u podstaw którego legło twierdzenie o pogorszeniu się jej stanu zdrowia po dniu 19 września 2012r. i zgłoszone w nawiązaniu do ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za przyszłe ewentualne skutki wypadku z dnia 6 marca 2009r., ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 19 września 2012r. w sprawie (...). W zakresie roszczenia o zapłatę kwoty 563.767 zł., to stwierdzić należy, iż ono również nie pokrywa się w tym zgłoszonym w sprawie (...). W niniejszej sprawie powódka domagała się odszkodowania za utratę mieszkania i pracy w związku z wypowiedzeniem jej przez banki umów kredytowych oraz w związku z tym realnym zagrożeniem wszczęcia skutecznej egzekucji z jej majątku. Natomiast w sprawie (...) zgłosiła roszczenie o zapłatę kwoty 167.671,51 zł. oraz kwoty 115.758 CHF tytułem utraconych korzyści związanych z brakiem możliwości spłaty kredytów. W tym stanie rzeczy, sąd uznał, że w zakresie roszczeń o zapłatę kwoty 85.000 zł. i 563.767 zł. nie zachodzi negatywna przesłanka procesowa w postaci powagi rzeczy osądzonej.

W zakresie roszczenia o zapłatę kwoty 1.614,61 zł, to wskazać należy, że roszczenie takie zostało zgłoszone jedynie w niniejszej sprawie. Objęło wydatki na zakup leków za okres od listopada 2012r. do grudnia 2013r. (k. 29 – 41). Również roszczenie o zapłatę kwoty 80.000 zł. tytułem kosztów leczenia skutków urazów powódki na przyszłość, uszczegółowione pismem procesowym z dnia 30 marca 2015r. (k. 211) zgłoszone zostało jedynie w niniejszej sprawie. Tymczasem w sprawie IC (...) sąd dokonywał ustaleń w zakresie tego, czy powódka utraciła całkowicie, bądź częściowo zdolność do pracy zarobkowej oraz, czy zwiększyły się jej potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość. W konsekwencji powyższego, brak jest podstaw do uznania, że roszczenia o zapłatę kwoty 1.614,61 zł. i 80.000 zł. objęte zostały postępowaniem w sprawie IC (...).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy Słupsku postanowieniem z dnia 3 marca 2015r. odmówił odrzucenia pozwu na podstawie art. 199 par 1 pkt 1 i pkt 2 k.p.c., stosowanego a contrario. Zasadna zatem była merytoryczna ocena zgłoszonych przez powódkę żądań.

W zakresie żądania zapłaty **kwoty 85.000 zł.** tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, powódka wskazała, że domaga się dalszego zadośćuczynienia, gdyż po dniu 19 września 2012r., tj. po dniu wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w Słupsku w sprawie (...), czuła się coraz gorzej. Miała problemy z chodzeniem, wszyscy musieli jej pomagać. Ta sytuacja wprowadzała ją w ciągle zdenerwowanie. Uważała również, że ma uszkodzone serce wskutek wgniecenia mostka podczas wypadku. Czuła duszności, zawroty głowy, nadal leczyła się przeciwzakrzepowo, co przemawiać miało za wnioskiem, iż jej stan zdrowia się pogorszył. Nadto pogłębił się u niej stan depresyjny do tego stopnia, że wymagała

pomocy osób trzecich. Dodatkowo, w listopadzie 2013r., wykryto u niej torbiel szyszynki o wymiarach 13x10 mm, co jest wynikiem powypadkowych powikłań.

Podkreślić w tym miejscu należy, że stan zdrowia powódki badany był przez Sąd Okręgowy w Słupsku w sprawie o sygn. (...) w związku ze zgłoszonym przez powódkę żądaniem zapłaty zadośćuczynienia za krzywdę, której doznała wskutek wypadku z dnia 6 marca 2009r. Sąd, korzystając z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii, kardiologii, neurologii i psychiatrii dokonał ustaleń rozmiaru krzywdy powódki i przyznał jej kwotę 48.000 zł. tytułem uzupełniającego zadośćuczynienia za krzywdę (obok kwoty 12.000 zł. przyznanej w toku postępowania likwidacyjnego). Jednocześnie sąd ustalił odpowiedzialność (...) Spółki Akcyjnej w W. wobec powódki za przyszłe ewentualne skutki wypadku z dnia 6 marca 2009r.

Zatem, powódka, domagając się w niniejszym procesie dodatkowo kwoty 85.000 zł. tytułem zadośćuczynienia, winna wykazać (udowodnić), że po wydaniu wyroku w sprawie (...) pojawiły się nowe, negatywne dla jej zdrowia, skutki wypadku z dnia 6 marca 2009r. Powyższemu, zdaniem sądu, nie sprostала.

Zaproponowany przez powódkę materiał dowodowy w postaci dokumentacji medycznej był przedmiotem analizy dokonanej przez biegłych sądowych z zakresu kardiologii, neurologii, ortopedii, pulmonologii, psychiatrii i psychologii. Wszyscy zgodnie wskazali, że po stronie powódki nie wystąpił nowy rozstrój zdrowia, bądź uszczerbek na zdrowiu, który pozostawałby w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 6 marca 2009r., a nieistniejący przed dniem 19 września 2012r.

Powódka zakwestionowała wszystkie opinie sądowe sporządzone w niniejszej sprawie.

Co do opinii biegłego sądowego z zakresu kardiologii, A. K. (2), wskazała, że jest nierzetelna, wybiórczo oparta na dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy, a także, iż powieliła błędy poprzedniej opinii sądowej z zakresu kardiologii, sporządzonej do sprawy (...) (k. 606). Zarzuciła, że biegły jedynie pobieżnie zbadał powódkę oraz obejrzał dokumentację medyczną. Podała, że od czasu wypadku zażywa leki przeciwzakrzepowe, W. i B. na migotanie przedsionków oraz leki uzupełniające niedobór żelaza, tj. T. i A. (...). Zażywa też C., P. i A.. Okoliczność ta, zdaniem powódki, świadczyć miała o pogorszeniu się jej stanu zdrowia. Podała też, iż pierwszy zator miała po wypadku w marcu 2009r., a kolejny - w dniu 21 października 2009r. Podniosła, iż stwierdzono u niej niedużą niedomykalność aortalną polegającą na nieprawidłowym zamykaniu się płatków zastawki aortalnej, powodującą wsteczny przepływ krwi z aorty do lewej komory i przeciążenia objętościowe lewej komory. Zdaniem powódki, biegły powyższe okoliczności pominął przy wydaniu opinii sądowej. W konsekwencji powyższego, wniosła o wydanie opinii uzupełniającej.

W odpowiedzi na powyższe biegły sądowy, A. K. (2) wskazał, że zapoznał się z całą dokumentacją medyczną powódki przed, jak i po dniu 12 września 2012r. Podkreślił, iż z dokumentacji medycznej wynika jednoznacznie, że powódka przeszła tylko jeden zator płuc i to o łagodnym nasileniu. Migotanie przedsionków u powódki miało charakter napadowy, czyli dość typowy dla choroby, a stosowanie farmakoterapii miało znaczenie przede wszystkim zapobiegawcze. W konsekwencji powyższego, biegły w całości podtrzymał swą dotychczasową opinię. (k. 676 – 677).

Powódka podtrzymała jednak nadal swe zarzuty i twierdzenia co do treści opinii sądowej z zakresu kardiologii (k. 691), wnosząc o uzupełnienie opinii sądowej z zakresu kardiologii, biorąc pod uwagę przedłożoną przez powódkę dokumentację k. 695 – 711.

Biegły sądowy, A. K. (2) w piśmie z dnia 23 marca 2016r. jednak kategorycznie podtrzymał swą dotychczasową opinię. (k. 750). Podkreślił, że na podstawie złożonej do akt sprawy dokumentacji medycznej stwierdził, iż zmiany w spoczynkowym badaniu elektrokardiograficznym serca występujące u powódki szybko ustępowały, co przemawia za wnioskiem, iż nie występowała patologia w pracy serca. Podkreślił, że brak jest jakichkolwiek podstaw do podnoszenia twierdzeń o trwałym uszkodzeniu serca powódki. Podkreślił, że badał powódkę po 6 latach od wypadku i zrobił samodzielne ustalenia. Podtrzymał twierdzenia, że przeszła ona tylko jeden zator płucny. Podał, że ponowne nasilenie dolegliwości, na które powołała się powódka, nie było spowodowane kolejnym zatorem do płuc. Podtrzymał swe wnioski, że analiza wyniki badań powódki, w tym z maja 2013r., nie wykazała żadnej istotnej patologii, ani w zakresie

wielkości jam serca, jak i kurczliwości. Opisane w badaniach echokardiograficznym fale zwrotne na zastawkach w tym badaniu nie były istotne hemodynamicznie, nie wskazały na patologię w układzie krążenia. Podkreślił, że fakt, iż powódka przyjmuje dłuższy czas leki, nie jest podstawą do stwierdzenia, że nastąpiło to w wyniku pogorszenia stanu zdrowia (k. 750 – 752).

Powódka i z tym uzupełnieniem się nie zgodziła, kwestionując opinię i wnosząc, by biegły uzupełnił opinię w oparciu o kolejną dokumentację (k. 791), a w piśmie procesowym z dnia 3 października 2016r. (k. 977), nadal podnosiła, że wskutek wypadku doznała ona uszkodzenia serca, dwukrotnego zatoru płucnego i nadciśnienia. Dodatkowo pismem procesowym z dnia 20 grudnia 2016r. (k. 1130) wniosła o powołanie dowodu z opinii kolejnego biegłego sądowego z zakresu kardiologii, podnosząc niezmiennie, iż powódka nadal potrzebuje leczenia oraz stosowania leków, które można zakupić wyłącznie na receptę, co przemawia za wnioskiem, że jej stan zdrowia uległ pogorszeniu.

Powódka nie zgodziła się również z opinią biegłego sądowego z zakresu ortopedii, M. K. (2). Zarzuciła, iż biegły w opinii nie uwzględnił tego, iż powódka ma problemy z poruszaniem się, odczuwa ból w odcinku szyjnym kręgosłupa, w kolanach, biodrach, ma duszności i zawroty głowy, porusza się o kulach, nosi kołnierz szyjny, ma drętwienia ręki prawej, wypadają jej z ręki przedmioty, a biegły uznał, że czucie i siła mięśni jest prawidłowa. Powódka zakwestionowała wniosek biegłego, iż ruchomość kolan powódki jest prawidłowa, podkreślając przy tym, że jej chód jest powolny. W konsekwencji powyższego, powódka wniosła o wydanie opinii uzupełniającej przez biegłego sądowego, M. K. (2), załączając do akt szereg dokumentów medycznych (k. 714 – 715, k. 717).

W odpowiedzi na powyższe, biegły sądowy, M. K. (3) podtrzymał w całości swą opinię. Podał, że z załączonej przez powódkę dokumentacji z 2015r. wynika, że u powódki wykryto (...) (od roku). Choroba ta objawia się bólami mięśniowo – stawowymi, stopniowym ograniczeniem ruchomości w stawach, w szczególności kręgosłupa. Objawy te są nierzadko zmienne w czasie i nasileniu. I właśnie z tą chorobą należy łączyć odczuwane przez powódkę pogorszenie jej stanu zdrowia. Jednocześnie podczas badania biegły stwierdził dużo lepszy zakres ruchomości powódki, zarówno w obrębie odcinka szyjnego, jak i barku prawego. Stwierdził, że nastąpiła poprawa w stanie zdrowia powódki, a złożona dokumentacja nie potwierdziła uszkodzeń mogących mieć związek z wypadkiem (k. 981).

Powódka złożyła również zarzuty do opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii, J. K. (k. 789), wskazując, że opinia jest nierzetelna i niepełna, gdyż biegły nie uwzględnił w niej wszystkich istotnych faktów dotyczących stanu zdrowia powódki. Zarzuciła, że biegły arbitralnie przyjął, że na skutek wypadku nie doszło u powódki do urazu głowy. Tymczasem powódka, będąc pasażerką auta w momencie wypadku uderzyła głową w zagłówek przedniego fotela oraz wskutek odrzutu w zagłówek tylnego fotela, tracąc przy tym przytomność i stwierdzono u niej wstrząśnienie mózgu oraz uraz kręgosłupa. Powódka dopiero po wypadku zaczęła odczuwać bóle głowy oraz bóle kręgosłupa. Podniosła, że pozostaje pod stałą opieką lekarzy w Poradni(...). Wskazała, że aktualnie zażywa leki: C., F., M., G. i T. R.. Zażywane leki, zdaniem powódki, świadczą niewątpliwie o pourazowych bólach i zawrotach głowy oraz o bólach kręgosłupa. Nadto wskazała, że w marcu 2016r. otrzymała skierowanie do neurologa do szpitala z podejrzeniem zakrzepicy. Podała również, iż porażenie mięśni kręgosłupa znacznie ograniczają jej możliwość poruszania się, a porażenie mięśni twarzy oraz bóle głowy towarzyszące powódce od dnia wypadku skutkują problemami widzenia, zapamiętywania, zaburzenia mowy i jąkanie. Podała, iż ma napady senności, jest rozkojarzona i ma problemy z koncentracją. Objawy te związane były, zdaniem powódki, z uszkodzeniem płata czołowego mózgu w obszarze odpowiedzialnym za pomieć, koncentrację i emocje.

Biegły sądowy, J. K., w odpowiedzi na powyższe zarzuty wskazał, że dokumentacja medyczna przedstawiona przez powódkę nie daje żadnych podstaw do stwierdzenia, iż strukturalne zmiany wykazane w mózgowiu oraz w kręgosłupie są konsekwencją wypadku (k. 842). Podał też, iż fakt zażywania przez powódkę wskazanych leków nie jest swoiste jedynie dla schorzeń pourazowych. Zatem okoliczność, iż powódka zażywała wymienione przez nią leki w żadnym stopniu nie przeświadczało o tym, że zgłaszane przez nią objawy są następstwem wypadku. Dalej wskazał, że twierdzenia powódki o zaburzeniach nerwu trójdzielnego wskutek wypadku nie mają żadnych podstaw medycznych. W badaniu neurologicznym nie stwierdził też żadnego porażenia mięśni kręgosłupa, ani mięśnia twarzy. Nie było zatem żadnych podstaw do postawienia tez prezentowanych przez powódkę. Nadto podał, iż wykonane dodatkowe

badanie (...) i (...) głowy nie wykazały na strukturalne pourazowe uszkodzenie płatów czołowych. Biegły podkreślił, że przy wydawaniu opinii przeanalizował całą dokumentację medyczną zgromadzoną w aktach i przedstawioną przez powódkę. W konsekwencji powyższego, w całości podtrzymał swą pisemną opinię wydaną do niniejszej sprawy.

Powódka jednak nadal podtrzymała swe zarzuty (k. 953), składając do akt dalszą kolejną dokumentację medyczną, wnosząc o wydanie kolejnej opinii uzupełniającej.

Powódka złożyła też zarzuty do psychiatryczno – psychologicznej opinii sądowej biegłych, A. W. i L. K., podnosząc, że (k. 891) opinia jest nierzetelna i pełna nieprawidłowości. Podała, że wnioski z tej opinii nie korespondują z dokumentacją medyczną powódki zgromadzoną w latach 2011 – 2016. Wskazała, iż biegli nie przeanalizowali w pełnym zakresie powyższej dokumentacji. Nie zgodziła się z twierdzeniami zawartymi w opinii, że powódka celowo fałszuje wyniki badań w celu uzyskania potwierdzenia o złym stanie zdrowia. Podkreśliła, iż od wielu lat leczy się psychiatrycznie, a dokumentacja medyczna sporządzona była przez różnych lekarzy, co wyklucza manipulację wynikami badań. Biegli bezpodstawnie, zdaniem powódki, pominęli badania testem (...). Podała również, że badanie (...) głowy z 8 sierpnia 2012r. potwierdziło uraz głowy powódki, w tym – lokalne zaniki korowe w obu płatach czołowych. Podała, że w 2014r. leczyła się psychiatrycznie, w tym również na Oddziale(...) w L., gdzie stwierdzono u niej epizod depresyjny.

Biegli sądowi, ustosunkowując się do powyższych zarzutów wskazali, że wbrew twierdzeniom powódki, zapoznali się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie. Podtrzymali jednocześnie swe twierdzenie o tym, iż powódka dokonywała zafałszowywania wyników badań. Podali, że wynik, który uzyskała ona w badaniu (...), tj. 9 pkt, przypisuje się osobom na poziomie głębokiego otępienia, nieorientującym się w czasie, przestrzeni, odnośnie własnej osoby, niemogące funkcjonować bez pomocy osób trzecich. Podkreślili, że nie jest możliwe, by powoda będąc w takim stanie otępienia, prezentowała fakty ze spraw sądowych. Podali też, iż pogorszenie się stanu zdrowia powódki w 2014r. i w 2015r. nie wiązało się z wypadkiem, czy urazem, głowy.

Powódka złożyła zarzuty również do opinii biegłego sądowego z zakresu pulmonologii, C. R. (2) (k. 1104). Zarzuciła, że opinia nie spełnia wymogów rzetelności i fachowości, a także że została wybiórczo oparta na zgromadzonej dokumentacji medycznej. Biegły, zdaniem powódki, pominął okoliczności dwukrotnego zatoru u powódki z 2009r., uszkodzenia serca i płuc, zgniecenia klatki piersiowej i żeber oraz złamania mostka oraz fakt, że po wypadku, w 2012r. u powódki wykryto guzki w miejscu, gdzie wcześniej doszło do zatoru, a w dniu 20 sierpnia 2013r. wykryto o powódki chorobę układu oddechowego, tj. astmę oskrzelową. Astma oskrzelowa, zdaniem powódki, rozwinęła się wskutek przebycia przez powódkę dwóch zatorów płuc, a następnie urazów powypadkowych (zgniecenie klatki piersiowej, żeber i mostka).

Wniosła o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii, która winna wskazać, przyczyny powstania i rozwijania się u powódki chorób układu oddechowego oraz, czy konkretne urazy powódki doznane wskutek wypadku, mogły być przyczyną powstania u powódki astmy oskrzelowej. Jednocześnie powódka załączyła do zarzutów szereg dokumentów medycznych (k. 1104 i nast.).

W odpowiedzi na powyższe, biegły sądowy, C. R. (2) kategorycznie wskazał, że brak jest podstaw do uznania, że wypadek powódki był przyczyną powstania astmy oskrzelowej. Podał też, iż brak jest podstaw do uznania, że uraz klatki piersiowej oraz zatorowość płucna jest przyczyną astmy oskrzelowej (k. 1171). Podał, iż wywody powódki zawarte w zarzutach są nieracjonalne. Nadto wskazał, że kwestia stwierdzonych drobnych guzków w badaniu tomograficznym klatki piersiowej nie pozostaje w związku zatorowością płucną, którą przeszła powódka. Dotyczyła ona bowiem innych segmentów płata płuc.

Powódka nadal kwestionowała powyższe wnioski, podnosząc, że guzki w płucach są konsekwencją zatorowości płucnej, którą przeszła wskutek wypadku samochodowego (k. 1204).

Sąd uznał wszystkie opinie sądowe zgromadzone w niniejszej sprawie za rzetelne, szczegółowe i logiczne, przez co dał im wiarę w całości. Zostały one oparte zostały na dokumentacji medycznej, posiadając więc walor merytoryczny

oraz obiektywny. Brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania wniosków zawartych w powyższych opiniach sądowych. Wnioski powódki o kolejne uzupełnienia opinii sądowych, bądź powołanie nowych biegłych nie zasługiwały na uwzględnienie, gdyż oparte były na dowolnych i subiektywnych ocenach powódki. Zarzuty powódki miały przy tym charakter polemiczny, a nie merytoryczny. Powódka nieustępliwie podnosiła twierdzenia np. o uszkodzeniu serca, o podwójnym zatorze, o uszkodzeniu płatów mózgowych, pomimo, iż biegli sądowi z różnych dziedzin podali, że brak jest podstaw do ponoszenia tego rodzaju twierdzeń. Powódka nie zweryfikowała jednak swego stanowiska.

Pismem procesowym z dnia 20 grudnia 2016r. powódka wniosła dodatkowo o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego zakresu hematologii na okoliczność ustalenia, czy po dniu 19 września 201r. u powódki nastąpił rozstrój zdrowia, bądź uszczerbek na zdrowiu (k. 1130). Zdaniem powódki, biegły hematolog winien się wypowiedzieć, czy zgniecenie mostka spowodował trudności diagnostyczne, a w dalszej kolejności nieustalenie prawidłowego obrazu serca i oceny jego stanu. Wniosek ten złożyła, utrzymując zarzuty do opinii biegłego sądowego z zakresu kardiologii, podkreślając, że biegły nie zbadał jej zdrowia w sposób kompleksowy i rzetelny. Podała, że z powodu choroby krwi leczy się w Poradni (...).

Wniosek ten został przez sąd oddalony, albowiem powódka nie przedstawiła żadnej dokumentacji potwierdzającej występowania u niej choroby krwi pozostającej w związku z wypadkiem z marca 2019r. Nadto wniosek swój oparła na twierdzeniu o uszkodzeniu serca w sytuacji, gdy biegli sądowi wydający opinię w tej sprawie wykluczyli takie uszkodzenie.

Złożyła również wniosek o dopuszczenie dowodu z nagrania z rozprawy z dnia 6 września 2016r., przeprowadzonej w sprawie IC (...), na której zeznał świadek, J. S., będący psychiatrą leczącym powódkę. Świadek ten rozpoznał u powódki depresję pourazową oraz objawy rozwoju demencji pourazowej, co ograniczało jej codzienną aktywność i zdolność do samodzielnej egzystencji.

Sąd oddalił również i ten wniosek, albowiem w postępowaniu sądowym obowiązuje zasada bezpośredniego przeprowadzenia dowodu. Przesłuchanie nagrania zeznań świadka z innej sprawy, przeczy zaś tej zasadzie. Nadto na okoliczności stanu zdrowia powódki sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych, którzy przeanalizowali dokumentację medyczną powódki, również tę, sporządzoną przez psychiatrów. Zatem sąd uzyskał materiał dowodowy dotyczący stanu zdrowia powódki.

Na koniec wskazać należy, iż zeznania świadków, K. R. i J. R. sąd również uznał za wiarygodne. Sąd nie ma wątpliwości, iż powódka ucierpiała wskutek wypadku z dnia 6 marca 2009r. Jednakże rolą sądu w tym postępowaniu było ustalenie, czy po dniu 19 września 2012r. nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia powódki. W tym zakresie sądowi niezbędne były wiadomości specjalne zaprezentowane przez biegłych sądowych i to właśnie opinie biegłych sądowych stanowiły dla sądu obiektywny i merytoryczny dowód na okoliczność ustalenia stanu zdrowia powódki.

Mając na uwadze opinie sądowe sporządzone w niniejszej sprawie oraz dokumentację medyczną zgromadzoną w aktach, sąd uznał, że po dniu 12 września 2012r. nie wystąpił u powódki nowy rozstrój zdrowia, który uzasadniałby przyznanie jej dodatkowego zadośćuczynienia, w trybie art. 445 par 1 k.c. Dlatego roszczenie o zapłatę kwoty 85.000 zł. zostało przez sąd oddalone.

Odnosząc się do roszczenia o zapłatę **kwoty 80.000 zł.** tytułem sumy z góry potrzebnej na koszty leczenia w przyszłości, wskazać należy, że również i to roszczenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 444 par 1 k.c. na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Powódka, w piśmie procesowym z dnia 30 marca 2015r. (k. 211) wyszczególniła kwoty, które składają się na zadane 80.000 zł. Na wydatki te złożyły się rehabilitacja pięć razy w tygodniu, terapia psychologiczna dwa razy w tygodniu, terapia neurologopedyczna trzy razy w tygodniu, zakup glukometru do badania (...), zakup inhalatora, zakup

urządzenia do drenażu mięśni, zakup kołnierza ortopedycznego, dojazdu na wizyty lekarskie u neurologa, psychiatry, neurochirurga, kardiologa, badania (...) głowy i kręgosłupa, badania echo serca, przystosowanie łazienki i kuchni do potrzeb powódki oraz turnus rehabilitacyjny wraz z opiekunem.

Jeśli chodzi o zakup glukometru do badania (...), inhalatora, urządzenia do drenażu mięśni oraz kołnierza ortopedycznego, to powódka nie wykazała, że powyższy sprzęt jest niezbędny dla poprawy jej stanu zdrowia oraz, że ich zakup pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze schorzeniami i urazami, których doznała powódka w wypadku z dnia 6 marca 2009r.

Wydatki na rehabilitację oraz terapię psychologiczną zostały uwzględnione w sprawie IC (...) przy ustaleniu wysokości renty wyrównawczej powódki. Natomiast co do wydatków na wizyty u specjalistów powódka nie wykazała, by wizyty składane u specjalistów pozostawały w adekwatnym związku przyczynowym urazami, których doznała w wypadku z dnia 6 marca 2009r. oraz, jakiego rodzaju wydatki z tego tytułu ponosi. Nadto wydatki te winna zgłosić w sprawie o rentę wyrównawczą. Pozostałe wydatki, np. badanie (...) głowy i kręgosłupa, czy badanie echo serca również nie pozostawały w związku z urazami, których doznała w wypadki komunikacyjnym. W zakresie turnusu rehabilitacyjnego i remontu mieszkania powódki, brak było materiału dowodowego, który potwierdzałby zasadność takich wydatków oraz konieczność ich wydatkowania.

W konsekwencji powyższego, sąd na podstawie art. 444 par 1 k.c. stosowanego a contrario, oddalił powyższe żądanie.

Co do żądania zapłaty **kwoty 1.614,61 zł.** oraz **kwoty 1.547,96 zł.** tytułem poniesionych wydatków na leczenie, w tym na zakup leków, to stwierdzić należy, iż również i to roszczenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 444 par 1 zd. 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania roztrątu zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Powódka przedstawiła do akt sprawy faktury i rachunku związane z zakupem leków (k. 29 – 41, k. 130 – 139, k. 167 – 170, k. 215 – 218, k. 638). Jednakże brak jest podstaw do uznania, że ich zażywanie pozostawało w adekwatnym związku przyczynowym tylko i wyłącznie z doznany przez powódkę uszczerbkiem na zdrowiu, wywołanym wypadkiem z marca 2009r. Jest bowiem okolicznością bezsporną, iż powódka chorowała również na niedokrwistość, zwyrodnienie kręgosłupa, zwyrodnienie kolan i bioder, mięśniaki macicy, niedomykalność zastawki i astmę oskrzelową. Po 2012r. pojawiła się u niej torbiel szyszynki oraz, guzki na płucach. Powyższe jednostki chorobowe nie miały żadnego związku z zaistniałym wypadkiem samochodowym. Jednocześnie wymagały one stałego leczenia. Wobec niemożności rozdzielenia leków na te bezpośrednio związane z leczeniem skutków urazów z marca 2009r., a tych pozostałych, sąd oddalił powyższe żądania, na podstawie art. 444 par 1 k.c., stosowanego a contrario.

W zakresie żądania zapłaty **kwot 563.767 zł., 130.861,54 zł. oraz 125.000 zł.,** stwierdzić należy, że również nie zasługują na uwzględnienie.

Jest okolicznością w zasadzie bezsporną, iż powódka po wypadku popadła w problemy finansowe związane z utratą płynności finansowej. Przed wypadkiem łączyły ją umowy kredytowe oraz inne zobowiązania związane z koniecznością uiszczania rat pieniężnych. Po wypadku powódka nie kontynuowała działalności gospodarczej, nie podjęła też zatrudnienia. Przedstawione przez powódkę dokumenty w toku niniejszego procesu, wykazały, że zostały wszczęte wobec niej egzekucje sądowe, w tym również w zakresie lokalu mieszkalnego położonego w L. przy ul. (...).

Brak jest jednak podstaw do uznania, że odpowiedzialność ubezpieczyciela rozciąga się tak daleko i obejmuje wszelkie negatywne konsekwencje w majątku osoby poszkodowanej wypadkiem komunikacyjnym. Brak jest adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy szkodą w majątku powódki wywołaną niespłaceniem zobowiązań finansowych (w dalszej kolejności egzekucją sądową), a wypadkiem komunikacyjnym. Nadto powódka nie wykazała wysokości ewentualnej szkody oraz nie przedstawiła twierdzeń i dowodów na ich poparcie, które przemawiałyby za uznaniem, że podjęła wszelkie działania mające na celu spłatę swych zobowiązań po marcu 2009r.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 444 par 1 kc stosowanego a contrario, sąd oddalił również i powyższe żądanie.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., uznając, że zasady słuszności pozwalają na to, by nie obciążać powódki tymi kosztami. Powódka była osobą w trudnej sytuacji materialnej i życiowej. Utraciła jedyne źródło dochodu, jej stan zdrowia po wypadku ucierpiał, nie mogła znaleźć motywacji do tego, by odnaleźć się w nowej rzeczywistości. W tym stanie rzeczy zasadne stało się nieobciążenie jej kosztami procesu.

Na oryginale właściwy podpis